

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

14 noiembrie 2013 *

„Recurs — Dumping — Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan —
Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 3 alineatul (7) — Noțiunea «alți factori»”

În cauza C-638/11 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 6 decembrie 2011,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, Rechtsanwalt,

recurent,

celelalte părți în proces fiind:

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, reprezentată de L. Ruessmann, avocat,

reclamant în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agent, asistată de E. McGovern, barrister,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, domnul K. Lenaerts, vicepreședinte al Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei a cincea, și domniile E. Juhász (raportor), A. Rosas și C. Vajda, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 februarie 2013,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 25 aprilie 2013,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Consiliul Uniunii Europene solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 27 septembrie 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a anulat Regulamentul (CE) nr. 397/2004 al Consiliului din 2 martie 2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan (JO L 66, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 108), în măsura în care privește societatea Gul Ahmed Textile Mills Ltd (denumită în continuare „Gul Ahmed Textile Mills”).

Cadrul juridic

- 2 Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1972/2002 al Consiliului din 5 noiembrie 2002 (JO L 305, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 30, p. 38, denumit în continuare „Regulamentul nr. 384/96”), intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, pericolul de prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă: (a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Comunității și (b) a efectului acestor importuri asupra industriei comunitare.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Comunitate. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria comunitară sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

[...]

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut, importanța marjei de dumping efective, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile, care fac obiectul unui dumping, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca relevanți în acest sens includ, printre altele, volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale Comunității și concurența între acești producători, evoluția tehnicilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.

[...]”

Istoricul cauzei

3 Hotărârea atacată cuprinde următoarele constatări:

- „1 Reclamanta, Gul Ahmed Textile Mills [...], este o societate de drept pakistanez, cu sediul în Karachi (Pakistan). Ea este activă în special în vânzarea și în comercializarea la export a lenjeriei de pat. Reclamanta fabrică acest produs în Pakistan și îl exportă în Uniunea Europeană. Nu vinde lenjerie de pat pe piața internă din Pakistan, ci vinde acolo diferite produse de bază.
- 2 Ca urmare a unei plângeri, depuse de Comitetul Industriei Bumbacului și a Fibrelor Conexe al Comunității Europene [...], la 30 iulie 1996, și a deschiderii unei proceduri antidumping, la 13 septembrie 1996, au fost impuse taxe antidumping definitive în special producătorilor pakistanezi prin Regulamentul (CE) nr. 2398/97 al Consiliului din 28 noiembrie 1997 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din Egipt, din India și din Pakistan (JO L 332, p. 1, denumite în continuare «taxe antidumping anterioare»). Conform articolului 1 primul paragraf din respectivul regulament, instituirea taxei antidumping definitive privea importurile de lenjerie de pat din bumbac, pur sau în amestec cu fibre sintetice sau artificiale sau cu in (fără ca inul să fie majoritar), înălbită, colorată sau imprimată, care se încadrează la următoarele coduri din Nomenclatura combinată: ex 6302 21 00 (codurile TARIC 6302 21 00 * 81 și 6302 21 00 * 89), ex 6302 22 90 (cod TARIC 6302 22 90 * 19), ex 6302 31 10 (cod TARIC 6302 31 10 * 90), ex 6302 31 90 (cod TARIC 6302 31 90 * 90) și ex 6302 32 90 (cod TARIC 6302 32 90 * 19).
- 3 În conformitate cu Memorandumul de înțelegere între Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind aranjamentele provizorii în domeniul accesului pe piață al produselor textile și de îmbrăcăminte, parafat la Bruxelles la 15 octombrie 2001 (JO L 345, p. 81), și în urma adoptării Regulamentului (CE) nr. 2501/2001 al Consiliului din 10 decembrie 2001 privind aplicarea unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada 1 ianuarie 2002-31 decembrie 2004 (JO L 346, p. 1), [Republica Islamică] Pakistan a început să beneficieze de sistemul menționat în măsura în care acesta se aplica țărilor care luptau împotriva producerii și traficului de droguri. În consecință, produse textile și de îmbrăcăminte din Pakistan au început, de la 1 ianuarie 2002, să fie scutite de taxe în Comunitatea Europeană, după ce fuseseră supuse unei taxe vamale de 12%. Conform articolului 10 din Regulamentul nr. 2501/2001 coroborat cu anexa IV la acesta, produsele scutite de taxe datorită includerii lor în regimul special de luptă

împotriva producerii și traficului de droguri cuprindeau în special produsele următoare, care țin de capitolul 63 din Nomenclatura combinată: «alte articole textile confecționate; seturi; îmbrăcăminte purtată sau uzată și articole purtate sau uzate; zdrențe».

- 4 Taxele antidumping anterioare au fost abrogate de la 30 ianuarie 2002 în ceea ce îi privește pe producătorii pakistanezi, prin Regulamentul (CE) nr. 160/2002 al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de modificare a Regulamentului nr. 2398/97 (JO L 26, p. 1).
- 5 Ca urmare a unei noi plângeri, depusă la 4 noiembrie 2002 [de Comitetul Industriei Bumbacului și a Fibrelor Conexe al Comunității] în numele producătorilor reprezentând o proporție majoră a producției comunitare totale de lenjerie de pat din bumbac, Comisia Comunităților Europene a deschis o procedură antidumping privind importurile în Comunitate de lenjerie de pat din bumbac, pur sau în amestec cu fibre sintetice sau artificiale sau de in (fără ca inul să fie majoritar), înălbită, colorată sau imprimată, originară din Pakistan [...], în privința cărora a menționat, «cu titlu pur exemplificativ», că țineau de codurile din Nomenclatura combinată «ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 10, ex 6302 31 90 și ex 6302 32 90». Avizul de deschidere a procedurii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* din 18 decembrie 2002 (JO C 316, p. 6).
- 6 Ancheta cu privire la dumping și la prejudiciul care rezultă a acoperit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2001 și 30 septembrie 2002 (denumită în continuare «perioada de anchetă»). Examinarea tendințelor utile pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între anul 1999 și sfârșitul perioadei de anchetă [...]
- 7 Ținând seama de numărul ridicat al producătorilor-exportatori vizați de procedura antidumping, Comisia a ales, conform articolului 17 din Regulamentul [...] nr. 384/96 [...], un eșantion de șase societăți, printre care reclamanta, reprezentând peste 32 % din volumul exporturilor pakistaneze de lenjerie de pat din bumbac destinate Comunității pe perioada anchetei. Aceste societăți erau invitate să răspundă la chestionarul antidumping.
- 8 Ținând seama de numărul mare de producători comunitari care susțineau plângerea și în conformitate cu articolul 17 din [R]regulament[ul nr. 384/96], Comisia a selectat și un eșantion dintre acestea, compus din cinci societăți din trei state membre, în funcție de volumul producției și al vânzărilor considerat cel mai reprezentativ pentru dimensiunea pieței. În continuare, Comisia a trimis chestionarul acestor societăți.
- 9 Toți producătorii-exportatori pakistanezi incluși în eșantion au furnizat răspunsuri la chestionar, precum și cei cinci producători comunitari aflați la originea plângerii incluși în eșantion. Pe de altă parte, au fost furnizate de asemenea răspunsuri la chestionar de către doi importatori independenți din Comunitate, precum și de către trei producători-exportatori pakistanezi nereținuți în eșantion și care solicitaseră un tratament individual.
- 10 La 10 februarie 2003, asociațiile reprezentând producătorii-exportatori pakistanezi de lenjerie de pat au prezentat Comisiei un document intitulat «Observații privind prejudiciul». Ele contestau în special legalitatea deschiderii procedurii antidumping, materialitatea prejudiciului suferit de industria comunitară, precum și existența unei legături de cauzalitate între exporturile pakistaneze și pretinsul prejudiciu suferit de industria menționată. La 2 iunie 2003 a fost organizată o audiere de către Comisie, în prezența, mai ales, a producătorilor-exportatori pakistanezi, printre care reclamanta. Asociațiile care reprezintă producătorii-exportatori pakistanezi au furnizat apoi Comisiei un document intitulat «Observații ulterioare audierii referitoare la prejudiciu», în care reluau aspectele abordate în cadrul acestei audieri.

- 11 Conform articolului 16 din [R]egulament[ul nr. 384/96], Comisia a procedat la verificări la fața locului, în special la doi producători-exportatori pakistanezi, pentru a verifica informațiile care i-au fost transmise în răspunsurile la chestionar. [...] [D]oar o verificare completă în localurile unui producător-exportator pakistanez, și anume reclamanta, și o verificare parțială în localurile unui alt producător-exportator pakistanez au fost efectuate. Exporturile acestor două societăți reprezentau peste 50 % din valoarea totală CIF (cost, asigurare și navlu) a exporturilor realizate de producătorii-exportatori din eșantion către Comunitate. În plus, apreciind că nu erau întrunite condițiile necesare pentru a proceda la o anchetă la fața locului în Pakistan, Comisia nu a acceptat cererile de tratament individual formulate de cei trei producători-exportatori pakistanezi nereținuți în eșantion.
  - 12 La 10 decembrie 2003, Comisia a adresat reclamantei un document de informare finală generală în care se detaliau faptele și motivele pentru care propunea adoptarea măsurilor antidumping definitive, precum și un document de informare finală specifică pentru reclamantă (denumite în continuare «documentele de informare finală»). Prin scrisoarea din 5 ianuarie 2004, reclamanta a contestat în mod oficial concluziile Comisiei astfel cum au fost expuse în documentele de informare finală. Alte informații au fost prezentate de reclamantă Comisiei prin scrisorile date la 16 februarie 2004.
  - 13 La 17 februarie 2004, Comisia a răspuns la scrisoarea din 5 ianuarie 2004. Deși a făcut anumite rectificări ale calculelor sale, a confirmat concluziile la care ajunsese în documentele de informare finală. Prin scrisoarea din 27 februarie 2004, reclamanta a insistat asupra erorilor pe care le-ar fi săvârșit Comisia în analiza sa.
- [...]
- 15 La 2 martie 2004, Consiliul a adoptat Regulamentul [...] nr. 397/2004 [...]
  - 16 Prin [R]egulament[ul nr. 397/2004], Consiliul a impus taxe antidumping de 13,1 % la importurile de lenjerie de pat din bumbac, pur sau în amestec cu fibre sintetice sau artificiale sau cu in (fără ca inul să fie majoritar), înălbită, colorată sau imprimată, originară din Pakistan, care se încadrează la codurile din nomenclatura combinată ex 6302 21 00 (coduri TARIC 6302 21 00 81 și 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (cod TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (cod TARIC 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (cod TARIC 6302 31 90 90) și ex 6302 32 90 (cod TARIC 6302 32 90 19).
  - 17 În consecință, [R]egulamentul [nr. 397/2004] a fost modificat în ceea ce o privește pe reclamantă prin Regulamentul (CE) nr. 695/2006 al Consiliului din 5 mai 2006 [...] (JO L 121, p. 14, Ediție specială, 11/vol. 46, p. 10). Regulamentul de modificare a stabilit la 5,6 % nivelul taxei antidumping definitive aplicabile produselor respective fabricate de reclamantă.”

Hotărârea atacată

- 4 Prin cererea introductivă depusă la 28 mai 2004, Gul Ahmed Textile Mills a solicitat Tribunalului anularea Regulamentului nr. 397/2004 în măsura în care o privește.
- 5 Gul Ahmed Textile Mills a invocat cinci motive, întemeiate:
  - pe încălcarea, în ceea ce privește deschiderea anchetei, a articolului 5 alineatele (7) și (9) din Regulamentul nr. 384/96 și a articolelor 5.1 și 5.2 din Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (OMC-GATT 1994) (JO L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „codul antidumping din 1994”), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la

Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3);

- pe eroarea vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 2 alineatele (3) și (5) și a articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 384/96, precum și pe încălcarea codului antidumping din 1994, în ceea ce privește calculul valorii normale;
  - pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul nr. 384/96, a codului antidumping din 1994 și a obligației de a furniza o motivare adecvată, impusă de articolul 253 CE, în ceea ce privește ajustarea pentru rambursarea taxelor intervenită în comparația dintre valoarea normală și prețul la export;
  - pe eroarea vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 3 alineatele (1)-(3) și (5) din Regulamentul nr. 384/96, precum și pe încălcarea codului antidumping din 1994, în ceea ce privește stabilirea existenței unui prejudiciu important, și
  - pe eroarea vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 3 alineatele (6) și (7) din Regulamentul nr. 384/96 și a codului antidumping din 1994, în ceea ce privește stabilirea unei legături de cauzalitate între importurile despre care se pretinde că fac obiectul unui dumping și prejudiciul invocat.
- 6 Tribunalul a apreciat oportun să se pronunțe mai întâi cu privire la al treilea aspect al celui de al cincilea motiv. Prin intermediul acestui aspect, reclamanta reproșa Consiliului, în esență, că ar fi comis o eroare de drept întrucât nu a analizat dacă abrogarea taxelor antidumping anterioare și implementarea sistemului generalizat de preferințe la începutul anului 2002 în favoarea Republicii Islamice Pakistan au avut ca efect ruperea legăturii de cauzalitate dintre prejudiciul suferit de industria comunitară și importurile pakistaneze.
- 7 În primul rând, la punctele 45-51 din hotărârea atacată, Tribunalul a relevat că asociațiile care îi reprezintă pe producătorii-exportatori pakistanezi de lenjerie de pat au atras atenția instituțiilor Uniunii, de la începutul procedurii administrative, cu privire la faptul că prejudiciul pretins a fi fost suferit de industria comunitară fusese cauzat de doi factori, respectiv abrogarea taxelor antidumping anterioare și cea a taxelor vamale obișnuite în cadrul sistemului de preferințe tarifare generalizate în favoarea Republicii Islamice Pakistan, iar nu de un dumping având ca obiect importurile de proveniență pakistaneză. Astfel, creșterea importurilor provenite din Pakistan, în opinia producătorilor-exportatori pakistanezi, a fost facilitată de scutirea de anumite taxe și de modificarea cadrului de reglementare.
- 8 La punctele 53-59 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că, pentru a se achita în mod corespunzător de obligația sa de a examina, în temeiul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96, toți „factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping, care în același timp prejudiciază industria comunitară”, instituțiile Uniunii trebuiau să disocieze în mod corect și să distingă efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping de efectul prejudiciabil al altor factori cunoscuți.
- 9 Tribunalul a considerat, la punctul 56 din hotărârea atacată, că enumerarea „factorilor cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping” făcută la articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96 nu este limitativă, ci este, dimpotrivă, exemplificativă, după cum arată utilizarea termenilor „printre altele”, care introduc lista factorilor care pot fi considerați pertinenti. Tribunalul a subliniat, la punctul 57 din hotărâre, că obiectivul comun al articolului 3 alineatul (7) din acest regulament și al articolului 3.5 din codul antidumping din 1994 este de a asigura că importurilor care fac obiectul

anchetei nu li se vor atribui eventualele efecte negative ale altor factori posibili care au o incidență asupra prejudiciului suferit de industriile comunitare și, respectiv, naționale pentru ca industriilor menționate să nu li se confere o protecție care să depășească ceea ce este necesar.

- 10 Tribunalul a considerat, la punctul 59 din hotărârea atacată, că abrogarea taxelor antidumping anterioare și a taxelor vamale obișnuite, în cadrul sistemului de preferințe tarifare generalizate, erau factori cunoscuți, de care instituțiile Uniunii trebuiau să țină cont pentru a aprecia realitatea legăturii de cauzalitate dintre prejudiciul suferit de industria comunitară și importurile pakistaneze ale produsului care face obiectul anchetei antidumping.
- 11 Tribunalul a dedus din aceasta, la punctul 84 din hotărârea atacată, că analiza la care au procedat instituțiile Uniunii nu făcea să reiasă, nici chiar sub forma unei simple estimări, care ar fi fost prejudiciul suferit de industria comunitară în lipsa oricărui dumping, cu alte cuvinte, care ar fi fost prejudiciul care ar fi rezultat pur și simplu din intrarea în vigoare a sistemului de preferințe tarifare generalizate și din abrogarea taxelor antidumping anterioare, indiferent dacă ar fi vorba despre pierderea cotelor de piață, despre reducerea profitabilității sau a performanței industriei sus-menționate, despre renunțarea la segmente inferioare de piață sau despre orice alt indicator economic relevant.
- 12 În consecință, Tribunalul a admis al treilea aspect al celui de al cincilea motiv și, fără a examina celelalte motive, a anulat Regulamentul nr. 397/2004 în ceea ce privește societatea Gul Ahmed Textile Mills.
- 13 În acest context, Consiliul a declarat prezentul recurs împotriva hotărârii atacate, susținut de Comisie, intervenientă în primă instanță.

Cu privire la recurs

Argumentele părților

- 14 Consiliul apreciază că Tribunalul a încălcat articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96, interpretând în mod greșit noțiunea „alți factori” prevăzută la această dispoziție. El subliniază, desigur, că Tribunalul a apreciat în mod corect că prevederea menționată obligă în principiu la disocierea și la distingerea efectelor prejudiciabile ale altor factori cunoscuți de prejudiciul cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping. Cu toate acestea, Consiliul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare concluzionând că cei doi factori în litigiu, respectiv eliminarea taxelor antidumping anterioare și implementarea sistemului de preferințe tarifare generalizate, constituiau „alți factori” în sensul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96. În consecință, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare atunci când a stabilit că în speță instituțiile au încălcat această prevedere, întrucât nu au disociat și nici nu au făcut distincție între pretensele efecte prejudiciabile ale celor doi factori în litigiu.
- 15 Consiliul consideră că un „alt factor” în sensul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96 este, prin definiție, un factor care nu este legat de importurile care fac obiectul unui dumping. Cei doi factori în litigiu ar fi strâns legați de importurile care fac obiectul unui dumping originar din Pakistan. Potrivit Consiliului, „un factor care se mărginește să faciliteze o sporire a importurilor care fac obiectul unui dumping nu este în sine un factor distinct cauzator de prejudiciu, dat fiind că orice prejudiciu care rezultă dintr-o sporire a importurilor care fac obiectul unui dumping este cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping, iar nu de factori care facilitează sporirea unor asemenea importuri”. Această interpretare ar fi confirmată de concluziile Raportului grupului special al OMC din 28 octombrie 2011, intitulat „Uniunea Europeană – Taxe antidumping asupra anumitor obiecte de încălțăminte din China” (WT/DS405/R).

- 16 Consiliul relevă că, deși lista care figurează la articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96 nu este exhaustivă în sine, ea nu cuprinde totuși cei doi factori în litigiu ca reprezentând „alți factori” în sensul acestei dispoziții. Astfel, modificările cadrului legislativ și de reglementare nu ar avea importanță decât în măsura în care acestea au produs un efect asupra pieței, iar cei doi factori în litigiu au putut avea un efect doar asupra importurilor care fac obiectul unui dumping. Cu toate acestea, potrivit Consiliului, acești doi factori nu au nicio incidență asupra performanțelor industriei Uniunii.
- 17 În plus, Consiliul apreciază că eroarea de drept comisă de Tribunal rezultă dintr-o interpretare eronată a articolului 3 alineatele (6) și (7) din Regulamentul nr. 384/96, ceea ce reiese din afirmațiile care figurează la punctul 84 din hotărârea atacată.
- 18 Comisia, în esență, susține considerațiile Consiliului.
- 19 Gul Ahmed Textile Mills apreciază că motivele invocate în susținerea recursului restrâng în mod nefondat noțiunea „alți factori”, în sensul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96. Astfel, interpretarea făcută de Consiliu în ceea ce privește noțiunea „alți factori” ar fi contrară acestei dispoziții. În plus, obiectivul dispoziției menționate fiind de a veghea ca niciun prejudiciu să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping atunci când rezultă dintr-un alt factor, nu ar fi fost necesar să se efectueze o restrângere arbitrară a factorilor ale căror efecte prejudiciabile trebuie luate în considerare.
- 20 Potrivit Gul Ahmed Textile Mills, în ceea ce privește noțiunea „alți factori”, nu este exact că factorii în litigiu erau „strâns legați” de importurile care fac obiectul unui dumping. Eliminarea taxelor antidumping anterioare ar fi reflectat rectificarea din partea Uniunii a impunerii nefondate de măsuri în anul 1997 și nu era legată de importurile care fac obiectul unui dumping, fie în perioada de anchetă, fie înainte de aceasta. Acordarea de către Uniune a unei preferințe tarifare speciale importurilor provenite din Pakistan, cu începere de la 1 ianuarie 2002, nu ar fi specifică importurilor de lenjerie de pat și încă mai puțin importurilor de lenjerie de pat care fac obiectul unui dumping. Modificările cadrului legislativ al pieței nu ar fi datorate decât acțiunii Uniunii și nu ar fi „strâns legate” de acțiuni ale producătorilor din țări terțe.
- 21 Gul Ahmed Textile Mills relevă că factorii în litigiu au redus în mod direct taxele vamale pentru toate importurile de lenjerie de pat provenite din Pakistan, afectând, prin urmare, în mod direct nivelul prețurilor acelor importuri pe piața Uniunii. Calificarea acestor modificări tarifare ca împrejurări care „pur și simplu facilitează o creștere a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping” ar fi vădit eronată.
- 22 Potrivit Gul Ahmed Textile Mills, aspectul-cheie este dacă factorii în litigiu ar fi influențat în mod direct nivelul unuia dintre indicatorii economici pe care instituțiile Uniunii îi iau în considerare pentru a stabili dacă industria Uniunii a suferit un prejudiciu material și eventuala cauză a acestuia. Or, articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 384/96 ar impune o evaluare a „tuturor factorilor și indicilor economici pertinenti care influențează situația industriei”, iar în lista exemplificativă prevăzută în temeiul acestei dispoziții figurează „factorii care influențează prețurile în Comunitate”. Intimata subliniază că factorii în litigiu au avut drept consecință directă împrejurarea că producătorii din Uniune s-au confruntat brusc cu importuri care pătrundeau pe piața Uniunii la un nivel de preț considerabil inferior nivelului din trecut, fără nicio modificare a prețurilor franco la bord (fob) ale produselor producătorilor pakistanezi. În consecință, schimbările legislative ar fi avut un efect direct asupra circumstanțelor economice luate în considerare la stabilirea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate dintre acesta și dumping.

Aprecierea Curții

- 23 Reiese din considerentele (108)-(115) ale Regulamentului nr. 397/2004 că instituțiile Uniunii au examinat factorii pe care îi considerau ca fiind alți factori decât importurile care fac obiectul unui dumping.
- 24 În special, importurile provenite din India, din Turcia, din România, din Bangladesh și din Egipt au fost examinate, precum și factorii legați de contracția cererii, de importurile și de exporturile industriei Uniunii și de productivitatea acestei industrii.
- 25 Evaluând legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria Uniunii, este cert că instituțiile Uniunii nu au examinat cele două măsuri în litigiu puse în discuție, respectiv abrogarea taxelor vamale obișnuite în cadrul aplicării sistemului de preferințe generalizate și eliminarea taxelor antidumping anterioare.
- 26 Trebuie constatat că aceste măsuri vizau produsele originare din Pakistan și că Regulamentul nr. 397/2004 se aplică tuturor exportatorilor pakistanezi. Astfel, în temeiul acestui regulament, toate exporturile produselor care sunt enumerate în cuprinsul său constituie importuri care fac obiectul unui dumping în sensul articolului 3 din Regulamentul nr. 384/96.
- 27 Este cert că abrogarea taxelor la import, pe de o parte, de 12 % și, pe de altă parte, de 6,7 %, au putut avea drept efect facilitarea și favorizarea importurilor produselor în cauză. În schimb, acest efect s-a repercutat asupra importurilor care fac obiectul unui dumping.
- 28 Reiese din textul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96, în special din termenii „factorii cunoscuți [...] care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare”, că acest regulament impune examinarea factorilor care cauzează direct un prejudiciu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate directă.
- 29 În schimb, în speță, modificările condițiilor de reglementare a importurilor care fac obiectul unui dumping nu pot fi considerate că ar cauza în sine un prejudiciu. Importurile însele sunt cele care cauzează un prejudiciu.
- 30 În acest sens, importurile care fac obiectul unui dumping și condițiile de reglementare în care se efectuează sunt indisociabile.
- 31 Astfel, măsurile în litigiu care facilitează și favorizează importurile sunt doar cauze indirecte și nu pot fi considerate „alți factori” în sensul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96.
- 32 Această interpretare se coroborează cu Raportul grupului special al OMC din 28 octombrie 2011, intitulat „Uniunea Europeană – Taxe antidumping asupra anumitor obiecte de încălțăminte din China”, în care s-a examinat problema legăturii de cauzalitate dintre înlăturarea contingentelor cantitative la import și prejudiciu în lumina articolului 3.5 din codul antidumping din 1994. S-a constatat la punctul 7 527 din acest raport că ridicarea contingentelor cantitative la import, care permite sporirea volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, nu constituie un factor cauzator el însuși de prejudiciu.
- 33 Contingentele cantitative la import constituie condițiile de reglementare în care se efectuează importurile în același mod ca și taxele vamale la import.
- 34 În aceste condiții, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept statuând că cei doi factori în litigiu constituie „alți factori” în sensul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96.

- 35 Totuși, această concluzie nu prejudică chestiunea dacă factorii în litigiu trebuie luați în considerare în cadrul examinării existenței unui prejudiciu conform articolului 3 alineatele (2), (3) și (5) din Regulamentul nr. 384/96.
- 36 În consecință, este necesar să se dispună anularea hotărârii atacate.
- 37 În temeiul articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care Curtea anulează decizia Tribunalului, aceasta poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia.
- 38 În prezenta cauză nu sunt întrunite condițiile pentru ca Curtea să poată să se pronunțe ea însăși în mod definitiv asupra litigiului.
- 39 În consecință, se va dispune trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare, urmând ca cererea privind cheltuielile de judecată să fie soluționată odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 27 septembrie 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04).**
- 2) **Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.**
- 3) **Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.**

Semnături